

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

16. června 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Hospodářská a měnová politika – Nařízení (EU) č. 1024/2013 – Článek 18 odst. 1 – Obezřetnostní dohled nad úvěrovými institucemi – Zvláštní úkoly svěřené Evropské centrální bance (ECB) – Uložení správní peněžité sankce za porušení obezřetnostních požadavků – Nařízení (EU) č. 575/2013 – Článek 26 odst. 3 – Kapitálové požadavky – Kapitálové nástroje – Emise kmenových akcií – Zahrnutí mezi položky kmenového kapitálu tier 1 (CET 1) – Absence předchozího svolení příslušného orgánu – Porušení povinnosti z nedbalosti“

Ve spojených věcech C-456/20 P až C-458/20 P,

jejichž předmětem jsou tři kasační opravné prostředky podle článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie podané dne 21. září 2020,

Crédit agricole SA, se sídlem v Montrouge (Francie) (C-456/20 P),

Crédit agricole Corporate and Investment Bank, se sídlem v Montrouge (Francie) (C-457/20 P),

CA Consumer Finance, se sídlem v Massy (Francie) (C-458/20 P),

navrhovatelky,

zastoupené A. Champsaur a A. Delors, advokátkami,

přičemž další účastníci řízení je:

Evropská centrální banka (ECB), zastoupená C. Hernández Saseta a A. Pizzolla, jakož i D. Segoinem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, E. Regan (zpravodaj), předseda pátého senátu, a I. Jarukaitis, soudce,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout usnesením s odůvodněním podle článku 181 jednacího řádu Soudního dvora,

* Jednací jazyk: francouzština.

vydává toto

Usnesení

- 1 Svými kasačními opravnými prostředky se společností Crédit agricole SA (C-456/20 P), Crédit agricole Corporate and Investment Bank (C-457/20 P) a CA Consumer Finance (C-458/20 P) domáhají zrušení rozsudků Tribunálu Evropské unie, v tomto pořadí, Crédit agricole v. ECB (T-576/18, dále jen „první napadený rozsudek“, EU:T:2020:304), Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. ECB (T-577/18, dále jen „druhý napadený rozsudek“, nezveřejněný, EU:T:2020:305) a CA Consumer Finance v. ECB (T-578/18, dále jen „třetí napadený rozsudek“, nezveřejněný, EU:T:2020:306) (dále společně jen „napadené rozsudky“), kterými uvedený soud zamítl jejich žaloby na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ECB/SSM/2018-FRCAG-75, ECB/SSM/2018-FRCAG-76 a ECB/SSM/2018-FRCAG-77 ze dne 16. července 2018 (dále jen „sporná rozhodnutí“), jež byla přijata na základě čl. 18 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63), a ukládala jim správní peněžité sankce ve výši, v tomto pořadí, 4 300 000 eur, 300 000 eur a 200 000 eur za soustavné porušování kapitálových požadavků stanovených v čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1, a opravy Úř. věst. 2013, L 208, s. 68, Úř. věst. 2013, L 321, s. 6, jakož i Úř. věst. 2017, L 20, s. 2).

Právní rámec

Nařízení č. 575/2013

- 2 Článek 26 tohoto nařízení, nadepsaný „Položky kmenového kapitálu tier 1“, obsažený ve druhé části týkající se „Kapitálu“, v hlavě I, nadepsané „Složky kapitálu“, v kapitole 2, nadepsané „Kmenový kapitál tier 1“, ve znění platném před vstupem v platnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/876 ze dne 20. května 2019 (Úř. věst. 2019, L 150, s. 1) (dále jen „nařízení č. 575/2013“), v odstavci 3 stanovil:

„Příslušné orgány vyhodnotí, zda emise nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 splňují kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29. Pokud jde o emise po 28. červnu 2013, zařadí instituce kapitálové nástroje mezi nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 až poté, co udělí svolení příslušné orgány, jež mohou konzultovat [Evropský orgán pro bankovníctví (EBA)].

V případě kapitálových nástrojů mimo státní podporu, které příslušný orgán schválí jako způsobilé nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, ale u kterých je podle názoru orgánu EBA značně složité určit, zda jsou kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29 splněna, vysvětlí příslušné orgány orgánu EBA důvody svého rozhodnutí.

Na základě informací poskytnutých jednotlivými příslušnými orgány orgán EBA vypracuje, udržuje a zveřejňuje seznam všech forem kapitálových nástrojů v každém členském státě, které jsou považovány za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. EBA tento seznam poprvé vypracuje a zveřejní do 1. února 2015.

[...]“

- 3 Článek 26 nařízení (EU) č. 575/2013, ve znění nařízení 2019/876 (dále jen „pozměněné nařízení č. 575/2013“), použitelný od 27. června 2019, v odstavci 3 stanoví:

„Příslušné orgány vyhodnotí, zda emise kapitálových nástrojů splňují kritéria stanovená v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29. Instituce zařadí emise kapitálových nástrojů mezi nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 až poté, co příslušné orgány udělí svolení.

Odchylně od prvního pododstavce mohou instituce jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1 klasifikovat následné emise ve formě nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1, pro které již získaly svolení, za předpokladu, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) ustanovení, kterými se tyto následné emise řídí, jsou v zásadě totožné s ustanoveními, kterými se řídí ty emise, pro které již instituce získaly svolení;
- b) instituce oznámily tyto následné emise příslušným orgánům v dostatečném časovém předstihu, než je klasifikovaly jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1.

Před udělením svolení pro nové formy kapitálových nástrojů, jež mají být klasifikovány jako nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1, konzultují příslušné orgány orgán EBA. Příslušné orgány stanovisko orgánu EBA náležitě zohlední, a pokud se rozhodnou od něj odchýlit, zašlou orgánu EBA do tří měsíců ode dne doručení stanoviska orgánu EBA písemné oznámení vymezující důvody odchýlení od příslušného stanoviska. Tento pododstavec se nepoužije na kapitálové nástroje uvedené v článku 31.

Na základě informací shromážděných od příslušných orgánů EBA vypracuje, udržuje a zveřejňuje seznam všech forem kapitálových nástrojů v každém členském státě, které jsou považovány za nástroje zahrnované do kmenového kapitálu tier 1. V souladu s článkem 35 nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (EU) č. 2009/2010 [ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. 2010, L 331, s. 12)] může EBA v souvislosti s nástroji zahrnovanými do kmenového kapitálu tier 1 shromažďovat veškeré informace, které považuje za nezbytné pro prokázání souladu s kritérii uvedenými v článku 28 nebo v příslušných případech v článku 29 tohoto nařízení a za účelem udržování a aktualizace seznamu uvedeného v tomto pododstavci.

[...]

Nařízení č. 1024/2013

- 4 Kapitola III nařízení č. 1024/2013, nadepsaná „Pravomoci ECB“, obsahuje mimo jiné oddíl 2 týkající se „zvláštních pravomocí dohledu“, který obsahuje články 14 až 18 tohoto nařízení. Článek 18 uvedeného nařízení, nadepsaný „Správní sankce“, stanoví:

„1. Pro účely provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, může ECB v případě, kdy úvěrové instituce, finanční holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti úmyslně nebo z nedbalosti poruší požadavek vyplývající z příslušných přímo použitelných právních předpisů Unie, a v souvislosti s nímž mají příslušné orgány podle příslušných právních předpisů Unie k dispozici správní peněžité sankce, uložit správní peněžité sankce do výše dvojnásobku zisku, který byl obdržen v důsledku porušení předpisů, nebo ztráty, které bylo v důsledku porušení předpisů zabráněno, jestliže je lze určit, nebo do výše 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby v předchozím hospodářském roce podle definice v příslušných právních předpisech Unie, popřípadě jiné peněžité sankce stanovené v příslušných právních předpisech Unie.

[...]

3. Uplatňované sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. [...]

[...]"

Skutkový základ sporu

- 5 Spornými rozhodnutími uložila ECB každé z navrhovatelek, úvěrové instituci podléhající přímému obezřetnostnímu dohledu, správní peněžitou sankci podle čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013 za to, že přinejmenším z nedbalosti porušila čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013 tím, že zařadila do svých nástrojů zahrnovaných do kmenového kapitálu tier 1 (dále jen „nástroje zahrnované do CET 1“) kapitálové nástroje vyplývající z několika emisí kmenových akcií (dále jen „sporné emise“), aniž k tomu předem získala svolení příslušného orgánu.
- 6 ECB v tomto ohledu odmítla zejména argumentaci navrhovatelek vycházející z toho, že tyto kmenové akcie byly uvedeny na seznamu, který zveřejňuje orgán EBA, podle třetího pododstavce tohoto čl. 26 odst. 3 (dále jen „seznam zveřejněný EBA“). ECB měla v podstatě za to, že je-li nástroj uveden na tomto seznamu, neznamená to, že by byla úvěrová instituce zproštěna povinnosti získat předchozí svolení příslušného orgánu podle prvního pododstavce uvedeného čl. 26 odst. 3.

Řízení před Tribunálem a napadené rozsudky

- 7 Návrhy došlými soudní kanceláři Tribunálu dne 25. září 2018 podala každá z navrhovatelek žalobu na zrušení napadeného rozhodnutí, které se jí týkalo.
- 8 Na podporu svých žalob předložily navrhovatelky dva žalobní důvody. První žalobní důvod, který byl prezentován tak, že vychází z vady napadeného rozhodnutí spočívající v překročení pravomoci, se skládal ze tří částí. První část vycházela z porušení čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013. Druhá část vycházela z porušení čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013 a zásady právní jistoty. Třetí část se týkala přiměřenosti správní peněžitě sankce, jež byla navrhovatelkám uložena. Druhý žalobní důvod vycházel z porušení práva být vyslechnut.
- 9 Napadenými rozsudky Tribunál tyto žalobní důvody zamítl v rozsahu, v němž směřovaly ke zpochybnění legality sporných rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatovala porušení čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013 navrhovatelkami.
- 10 Naproti tomu Tribunál, který na prvním místě a bez návrhu zkoumal dodržení povinnosti uvést odůvodnění ve vztahu ke správním peněžitým sankcím uloženým na základě čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013, v bodech 144 a 156 prvního napadeného rozsudku, v bodech 127 a 139 druhého napadeného rozsudku, jakož i v bodech 130 a 141 třetího napadeného rozsudku rozhodl, že uvedená rozhodnutí jsou v tomto rozsahu stižena vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění, a to v podstatě z toho důvodu, že neupřesňují metodiku použitou pro stanovení výše těchto sankcí. Tribunál měl tudíž za to, že sankce musí být zrušeny, aniž je třeba rozhodnout o argumentech navrhovatelek vycházejících zejména z toho, že tyto sankce jsou v rozporu se zásadami právní jistoty a proporcionality.
- 11 Tribunál měl v bodě 157 prvního napadeného rozsudku, v bodě 140 druhého napadeného rozsudku a v bodě 142 třetího napadeného rozsudku za to, že závěry ECB týkající se částek správních peněžitých sankcí jsou oddělitelné od zbývajících částí sporných rozhodnutí, a proto v bodě 1 výroku těchto rozsudků zrušil tato sporná rozhodnutí v rozsahu, v němž ukládají navrhovatelkám takovou sankci, a dále v bodě 2 tohoto výroku zamítl žaloby ve zbývajících částech.

Návrhová žádání účastnic řízení a řízení před Soudním dvorem

- 12 Svými kasačními opravnými prostředky se každá z navrhovatelek domáhá, aby Soudní dvůr:
- zrušil bod 2 výroku z napadeného rozsudku, který se jí týká;
 - vyhověl její žalobě v prvním stupni a
 - uložil ECB náhradu nákladů řízení.
- 13 ECB navrhuje, aby byly kasační opravné prostředky zamítnuty a navrhovatelkám byla uložena náhrada nákladů řízení.
- 14 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 30. října 2020 byly věci C-456/20 P až C-458/20 P spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

Ke kasačním opravným prostředkům

- 15 Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřipustný nebo zjevně neopodstatněný, může Soudní dvůr kdykoli na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta tento kasační opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout nebo zamítnout.
- 16 Toto ustanovení je třeba použít v rámci projednávaných kasačních opravných prostředků.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P

K první části

– Argumentace účastnic řízení

- 17 V první části svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Crédit agricole tvrdí, že Tribunál tím, že konstatoval, že se dopustila protiprávního jednání v rámci druhého čtvrtletí roku 2016 v souvislosti s prvními dvěma spornými emisemi uskutečněnými ve dnech 23. června a 12. listopadu 2015, se dopustil nesprávného právního posouzení s ohledem na výklad čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, který sám zastával v bodech 41 až 63 prvního napadeného rozsudku, podle něhož úvěrová instituce může mezi své nástroje zahrnované do CET 1 zařadit kapitálový nástroj, pokud předtím získala svolení v tomto smyslu.
- 18 Crédit Agricole totiž dne 26. července 2016 získala svolení ECB zařadit tyto dvě sporné emise mezi nástroje zahrnované do CET 1. Uvedené emise, které byly klasifikovány jako takové dne 30. června 2016 v jejím čtvrtletním konsolidovaném výkazu o kapitálu a kapitálových požadavcích, jakož i v jí zveřejněných informacích v rámci 3. pilíře, byly přitom ECB oznámeny a zveřejněny dne 12. srpna 2016. Nelze jí tedy vytýkat žádné protiprávní jednání.
- 19 ECB tvrdí, že tato argumentace je neúčinná a v každém případě neopodstatněná.

– *Závěry Soudního dvora*

- 20 Z článku 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen, jinak je kasační opravný prostředek nebo předmětný důvod kasačního opravného prostředku nepřipustný (rozsudek ze dne 2. března 2021, Komise v. Itálie a další, C-425/19 P, EU:C:2021:154, bod 55 a citovaná judikatura).
- 21 V projednávané věci je třeba uvést, že v bodě 92 prvního napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že ony tři sporné emise byly zařazeny mezi nástroje zahrnované do CET 1 za druhé čtvrtletí roku 2016 ke dni 30. června 2016, a tedy před tím, než ECB takové zařazení povolila dne 26. července 2016.
- 22 Touto argumentací na podporu první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku přitom Crédit agricole, která výslovně uvádí, že k tomuto zařazení došlo dne 30. června 2016, naznačuje, že rozhodným datem pro určení, zda porušila povinnost získat předchozí svolení podle čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, není 30. červen 2016, ale 12. srpen 2016 odpovídající oznámení o uvedeném zařazení ECB a jeho zveřejnění.
- 23 Je však třeba konstatovat, že Crédit agricole nijak nevysvětluje, v čem se Tribunál v tomto ohledu dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 92 prvního napadeného rozsudku použil datum 30. června 2016 pro účely konstatování existence porušení tohoto ustanovení.
- 24 V důsledku toho je třeba první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P odmítnout jako zjevně nepřipustnou.

K druhé části

– *Argumentace účastnic řízení*

- 25 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Crédit agricole tvrdí, že Tribunál tím, že konstatoval, že se dopustila protiprávního jednání ve vztahu k druhému čtvrtletí roku 2016, se dopustil nesprávného právního posouzení spočívajícího v porušení zásady zpětného použití mírnějšího trestu, zakotvené v čl. 49 odst. 1 třetí větě Listiny základních práv Evropské unie, jakož i v judikatuře Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva, neboť vyloučil použití čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, ve znění pozdějších předpisů, aby konstatoval, že došlo k protiprávnímu jednání, pokud jde o třetí spornou emisi, k níž došlo dne 21. června 2016. Toto nové ustanovení totiž představuje méně přísný trest, neboť stanoví, že při dodržení určitých podmínek již následné emise mající stejné znění jako emise, které již získaly svolení, nepodléhají předchozímu svolení, ale pouhému oznámení.
- 26 V projednávaném případě přitom podle Crédit agricole tvrdí třetí sporná emise splňuje podmínky stanovené v čl. 26 odst. 3 pozměněného nařízení č. 575/2013, jelikož se tato emise řídí stejnými ustanoveními jako první dvě sporné emise, pro které bylo získáno svolení k zařazení mezi nástroje zahrnované do CET 1 dne 26. července 2016, a jelikož znění této třetí emise bylo oznámeno ECB dne 22. června 2016, tedy téměř dva měsíce před zařazením této emise mezi nástroje zahrnované do CET 1 dne 12. srpna 2016.
- 27 V tomto ohledu Tribunál v bodě 72 prvního napadeného rozsudku podle Crédit agricole nesprávně rozhodl, že zásada zpětného použití mírnějšího trestu není relevantní pro přezkum legality aktu, který byl přijat před změnou právního rámce. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva totiž vyplývá, že pokud se trestní zákon účinný v okamžiku spáchání trestného činu a následné trestní zákony přijaté před vyhlášením pravomocného rozsudku liší, musí soud použít ten, jehož ustanovení jsou pro

obviněného příznivější (ESLP, 18. července 2013, Maktouf a Damjanović v. Bosna a Hercegovina, ECHR:2013:0718JUD000231208, bod 65). Vzhledem k tomu, že sankce nebyla ve stadiu žaloby před Tribunálem konečná, byl tedy Tribunál povinen zohlednit uvedenou změnu, jelikož tato změna měla za následek zánik protiprávnosti vytýkaných skutků, jež se týkaly sporné třetí emise, a tedy bránila uložení sankce.

28 ECB má za to, že tato argumentace je zcela neopodstatněná.

– *Závěry Soudního dvora*

29 Je třeba připomenout, jak učinil Tribunál v bodech 69 a 70 prvního napadeného rozsudku, že zásada zpětného použití mírnějšího trestu představuje obecnou zásadu unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudek Jager, C-420/06, EU:C:2008:152, bod 59 a citovaná judikatura), která je nyní zakotvena v čl. 49 odst. 1 třetí větě Listiny (v tomto smyslu viz rozsudek Clergeau a další, C-115/17, C-115/17, EU:C:2018:651, bod 26 a citovaná judikatura).

30 V projednávaném případě je nesporné, že v okamžiku, kdy Crédit agricole zařadila třetí spornou emisi mezi nástroje zahrnované do CET 1, nezískala předchozí svolení příslušného orgánu vyžadované v čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, použitelném v rozhodné době, a sice zvláštní předchozí svolení pro klasifikaci této třetí emise jako takové, jelikož toto svolení bylo vydáno později, a sice dne 29. srpna 2016, takže ECB měla správně za to, že se tato navrhovatelka dopustila porušení tohoto ustanovení.

31 Je však pravda, jak Tribunál ostatně konstatoval v bodě 67 prvního napadeného rozsudku, že čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013 byl unijním normotvůrcem změněn v průběhu řízení v prvním stupni.

32 Článek 26 odst. 3 druhý pododstavec pozměněného nařízení č. 575/2013 totiž nyní stanoví, že odchylně od pravidla uvedeného v prvním pododstavci tohoto ustanovení, které stanoví zásadu, podle níž úvěrové instituce musí získat předchozí svolení pro zařazení emisí kapitálových nástrojů mezi nástroje zahrnované do CET 1, mohou tyto instituce jako takové nástroje klasifikovat následné emise ve formě nástrojů zahrnovaných do CET 1, pro které již získaly toto svolení, pokud ustanovení, kterými se tyto následné emise řídí, jsou v zásadě totožná s ustanoveními, kterými se řídí ty emise, pro které již získaly svolení, a pokud uvedené instituce oznámily tyto následné emise příslušným orgánům v dostatečném časovém předstihu, než je klasifikovaly jako nástroje zahrnované do CET 1.

33 Je přitom třeba konstatovat, že Crédit agricole se argumentací, kterou rozvíjí na podporu druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, opírá o nesprávný předpoklad, a sice že již získala v souladu s tímto novým ustanovením svolení zařadit první dvě sporné emise mezi nástroje zahrnované do CET 1 v okamžiku, kdy byla třetí sporná emise podle ní klasifikována jako taková dne 12. srpna 2016.

34 Tento předpoklad, který odporuje vlastním tvrzením Crédit agricole na podporu první části jejího prvního důvodu kasačního opravného prostředku, jak vyplývají z bodu 18 tohoto usnesení, který se týká data posledně uvedeného zařazení, musí být totiž na základě stejných důvodů s body 21 až 24 tohoto usnesení odmítnut, jelikož tato navrhovatelka nevysvětluje ani v rámci této části, v čem se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 92 prvního napadeného rozsudku uvedl, že k uvedenému zařazení došlo, pokud jde o druhé čtvrtletí roku 2016, dne 30. června 2016.

35 Je přitom nesporné, že k tomuto posledně uvedenému datu Crédit agricole nezískala svolení zařadit první dvě sporné emise mezi nástroje zahrnované do CET 1, přičemž toto svolení jí bylo uděleno později, a sice dne 26. července 2016.

- 36 Zdá se tedy, že Crédit agricole v každém případě nesplnila povinnost získat předchozí svolení, stanovenou jak v čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, použitelném v rozhodné době, tak v čl. 26 odst. 3 pozměněného nařízení č. 575/2013, které vstoupilo v platnost v průběhu řízení před Tribunálem, čímž nenapravitelně způsobila vadnost zařazení všech sporných emisí bez ohledu na ustanovení použitelné *ratione temporis*.
- 37 Druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P je tedy třeba zamítnout jako zjevně neopodstatněnou, a tudíž zamítnout první důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i k prvním důvodům kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P

K první části

– Argumentace účastnic řízení

- 38 První částí těchto důvodů kasačních opravných prostředků navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění v bodech 119, 121 a 122 prvního napadeného rozsudku, v bodech 102, 104 a 105 druhého napadeného rozsudku, jakož i v bodech 106, 108 a 109 třetího napadeného rozsudku tím, že neodpověděl na žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty ze strany ECB, a to z důvodu, že je nezbytné, aby se předtím seznámil s odůvodněním sporných rozhodnutí, a přezkoumal tak, zda jsou dostatečně odůvodněna. Dodržování této zásady je totiž podle navrhovatelek nezávislé na dodržení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož uvedená zásada vyžaduje pouze, aby pro uložení sankce existoval jasný právní základ. V tomto ohledu není nezbytné se seznámit s důvody, které vedly ECB k přijetí této sankce a ke stanovení její výše.
- 39 ECB má za to, že tato argumentace není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 40 Je třeba připomenout, jak již bylo uvedeno v bodech 10 a 11 tohoto usnesení, že Tribunál zrušil sporná rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění v rozsahu, v němž tato rozhodnutí ukládala správní peněžitou sankci každé z navrhovatelek.
- 41 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že Tribunál v bodě 156 prvního napadeného rozsudku, v bodě 139 druhého napadeného rozsudku a v bodě 141 třetího napadeného rozsudku právem rozhodl, že již není nutné zkoumat ostatní argumenty uplatněné navrhovatelkami, včetně argumentu vycházejícího z porušení zásady právní jistoty.
- 42 Je totiž nesporné, že tento argument, jak vyplývá z bodu 119 prvního napadeného rozsudku, z bodu 102 druhého napadeného rozsudku a z bodu 106 třetího napadeného rozsudku, byl navrhovatelkami uplatněn pouze za účelem zpochybnění legality výše správních peněžitých sankcí uložených ze strany ECB ve sporných rozhodnutích.
- 43 Vzhledem k tomu, že Tribunál zrušil tato rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění v rozsahu, v němž ukládají takové sankce, případné porušení zásady právní jistoty již nemohlo mít žádný dopad na rozsah zrušení uvedených rozhodnutí Tribunálem, jelikož argument vycházející z porušení této zásady se tím stal neúčinným. Z toho vyplývá, že Tribunál již nebyl povinen odpovědět na žalobní důvod vycházející z porušení uvedené zásady ze strany ECB.

- 44 V důsledku toho je třeba zamítnout první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i prvních důvodů kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P jako zjevně neopodstatněnou.

K druhé části

– Argumentace účastnic řízení

- 45 Druhou částí uvedených důvodů kasačních opravných prostředků navrhovatelky tvrdí, že Tribunál porušil zásadu právní jistoty. Tribunál totiž v bodech 47, 49, 88, 89, 94 a 95 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodech 44, 74, 75, 81 a 72 druhého a třetího napadeného rozsudku uznal nejednoznačnou povahu čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013. Na tuto nejasnost upozornil i orgán EBA ve stanovisku, které zveřejnil na svých internetových stránkách dne 23. května 2017 v souvislosti s přezkumem tohoto nařízení. Unijní normotvůrce měl tedy za to, že je nezbytné tento čl. 26 odst. 3 změnit.
- 46 Podle judikatury Soudního dvora, jak vyplývá zejména z rozsudku ze dne 12. prosince 1990, Vandemoortele v. Komise (C-172/89, EU:C:1990:457, bod 9), může být sankce, byť netrestní povahy, uložena pouze, pokud je založena na jasném a jednoznačném právním základě. Vzhledem k tomu, že čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013 není jasným a jednoznačným právním základem, nemohla ECB v důsledku toho konstatovat porušení tohoto ustanovení, aniž by porušila zásadu právní jistoty. Sporná rozhodnutí musí být tedy z tohoto důvodu zrušena.
- 47 ECB má za to, že tato argumentace není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 48 Pokud jde o argumentaci navrhovatelek uvedenou na podporu druhé části těchto důvodů kasačních opravných prostředků, v níž vytýkají ECB, že porušila zásadu právní jistoty tím, že ve sporných rozhodnutích konstatovala porušení čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, a to navzdory nejednoznačné povaze tohoto právního základu, je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 20 tohoto usnesení musí důvod kasačního opravného prostředku, nemá-li být nepřipustný, směřovat ke zrušení rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, a nikoli rozhodnutí napadeného v prvním stupni, přičemž musí obsahovat argumentaci konkrétně směřující k určení nesprávného právního posouzení, kterým je údajně stížen tento rozsudek.
- 49 Podle ustálené judikatury Soudního dvora tedy platí, že důvod kasačního opravného prostředku, který se omezuje na zopakování žalobních důvodů a argumentů, které již byly předloženy Tribunálu, ve skutečnosti představuje návrh směřující k dosažení prostého nového posouzení žaloby podané Tribunálu, což je mimo pravomoc Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. září 2020, Rakousko v. Komise, C-594/18 P, EU:C:2020:742, bod 91 a citovaná judikatura).
- 50 Z toho vyplývá, že tato argumentace v rozsahu, v němž navrhovatelky ECB vytýkají, že porušila zásadu právní jistoty tím, že ve sporných rozhodnutích konstatovala porušení čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, není ve fázi projednávaných kasačních opravných prostředků přípustná.
- 51 Pokud jde o zbývající část této argumentace, a sice v rozsahu, v němž navrhovatelky vytýkají Tribunálu v rámci téže části, že sám porušil zásadu právní jistoty, když zamítl jejich argumenty směřující ke zpochybnění závěru o porušení čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, jak jej učinila ECB, je třeba uvést,

že jejich výtky vycházejí v plném rozsahu z předpokladu, podle kterého Tribunál v bodech napadených rozsudků zmíněných v bodě 45 tohoto usnesení uznal, že toto ustanovení má nejednoznačnou povahu.

52 Tento předpoklad je však chybný.

53 Především, na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, Tribunál v bodě 47 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodě 44 druhého a třetího napadeného rozsudku vůbec nekonstatoval, že čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013 je nejednoznačný, ale omezil se v těchto bodech na to, že v rámci úvodního vyjádření k výkladu tohoto ustanovení uvedl, že způsoby vyjádření svolení příslušného orgánu, které je v tomto ustanovení uvedeno, k tomu, aby úvěrová instituce mohla zařadit své kapitálové nástroje mezi nástroje zahrnované do CET 1, nelze dovozovat pouze ze znění uvedeného ustanovení.

54 Na základě ustálené judikatury Soudního dvora, připomenuté v bodě 45 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodě 42 druhého a třetího napadeného rozsudku, podle níž je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí, Tribunál na základě kontextuálního a teleologického výkladu čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, který provedl v bodech 51 až 60 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodech 48 až 57 druhého a třetího napadeného rozsudku, dospěl k závěru, že toto ustanovení vyžaduje udělení předchozího svolení tohoto orgánu, a to nikoli všeobecné pro kategorii kapitálových nástrojů, jak tvrdily navrhovatelky, ale pro jednotlivé kapitálové nástroje.

55 Dále Tribunál se v bodech 88 a 89 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodech 75 a 76 druhého a třetího napadeného rozsudku, který nerozhodoval v této části napadených rozsudků o legalitě protiprávního jednání, jehož se měly dopustit navrhovatelky ve vztahu k čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, ale odpovídal na argumenty navrhovatelek, podle kterých se nejednalo o nedbalost ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013, vyjádřil nikoli ke znění tohoto čl. 26 odst. 3, ale k obsahu jednoho ustanovení uvedeného v seznamu zveřejněném orgánem EBA.

56 Konečně v bodech 94 a 95 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodech 80 a 81 druhého a třetího napadeného rozsudku se Tribunál omezil na konstatování, rovněž v rámci odpovědi na tytéž argumenty týkající se nedbalostní povahy vytýkaného protiprávního jednání, že některé subjekty mohly mít potíže s výkladem dosahu čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013.

57 V každém případě je třeba zdůraznit, že v bodech 89 až 92 a 95 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodech 75 až 78 a 81 druhého a třetího napadeného rozsudku Tribunál podrobně uvedl, což navrhovatelky přešly mlčením, důvody, proč okolnosti uvedené v bodech 55 a 56 tohoto usnesení nemohou zpochybnit závěr, podle něhož pečlivé prostudování čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013 umožňovalo odstranit případné výkladové obtíže, které toto ustanovení vyvolává, a tím bod po bodu vyvrátil argumenty, jimiž se navrhovatelky snažily prokázat, že se nedopustily nedbalosti ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013.

58 Z toho vyplývá, že argumentace navrhovatelek, která vychází z nesprávného výkladu napadených rozsudků, je zcela neopodstatněná.

59 Druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i prvních důvodů kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P je tudíž třeba zčásti odmítnout jako zjevně nepřipustnou a zčásti zamítnout jako zjevně neopodstatněnou. Tyto důvody kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i ke druhým důvodům kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P

Argumentace účastnic řízení

– *K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-457/20 P a první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-458/20 P*

60 Těmito důvody a argumenty navrhovatelky tvrdí, že Tribunál porušil čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013 a povinnost uvést odůvodnění tím, že neprokázal, že se dopustily nedbalosti. Pouhá skutečnost, že ECB a Tribunál dospěly k jinému výkladu čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, než jaký zastávají navrhovatelky, neznamená, že se dopustily nedbalosti. V bodech 87 až 89 a 93 až 95 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodech 73 až 75 a 79 až 81 druhého a třetího napadeného rozsudku totiž Tribunál připustil, že výklad tohoto ustanovení založený na oficiálním postoji vyjádřeném orgánem EBA ve zveřejněném dokumentu zvolily některé vnitrostátní orgány a mnohé úvěrové instituce. Tribunál rovněž uznal, že část seznamu zveřejněného orgánem EBA může podpořit jejich výklad. Tribunál navíc neprokázal, jak byl výklad zastáváný ECB v době rozhodné z hlediska skutkového stavu předvídatelný, když neexistovalo žádné zveřejněné stanovisko, ať už správní či soudní, podporující tento výklad.

61 ECB má za to, že tato argumentace není opodstatněná.

– *K druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-458/20 P*

62 Ve druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost CA Consumer Finance Tribunálu vytýká, že porušil zásadu řádné správy, když v bodě 85 třetího napadeného rozsudku zamítl argument, kterým za účelem prokázání toho, že se nejednalo o nedbalost, zdůraznila rozporuplnost požadavků ECB a zjevně nepřiměřenou povahu lhůty, ve které ECB posoudila předložené skutečnosti za účelem svolení zařazení sporných emisí mezi nástroje zahrnované do CET 1.

63 Tribunál měl v tomto ohledu podle CA Consumer Finance nesprávně za to, že se tato navrhovatelka mohla dovolávat nepřiměřeně dlouhé lhůty, ve které jí ECB odpověděla pro případ, že by jí ECB sankcionovala za nedodržení kapitálových požadavků uložených skupině Crédit agricole ke dni 30. června 2016, ale že tatáž nepřiměřená lhůta nebyla naopak relevantní pro posouzení platnosti uložené sankce za porušení jejích povinností vyplývajících z čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013. Podle uvedené navrhovatelky totiž ECB nemohla uložit požadavek kapitálové přiměřenosti a sama zpozdit splnění tohoto požadavku tím, že vydala svolení k zařazení sporných emisí mezi nástroje zahrnované do CET 1 až po sedmi měsících, tedy dne 4. ledna 2017.

64 ECB má za to, že tato argumentace je nepřijatelná.

Závěry Soudního dvora

65 Je třeba uvést, že podle čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013 platí, že pro účely provádění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, může ECB v případě, kdy úvěrové instituce úmyslně nebo z nedbalosti poruší požadavek vyplývající z příslušných přímo použitelných právních předpisů Unie, a v souvislosti s nímž mají příslušné orgány podle příslušných právních předpisů tohoto práva k dispozici správní peněžité sankce, uložit takové sankce.

- 66 Ze samotného znění tohoto ustanovení tak vyplývá, že „nedbalost“ ve smyslu tohoto ustanovení u úvěrové instituce představuje podmínku pro uložení správní peněžitě sankce v případě porušení čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013.
- 67 Vzhledem k tomu, že Tribunál napadenými rozsudky zrušil sporná rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění, jak je uvedeno v bodech 10 a 11 tohoto usnesení, a to v rozsahu, v němž byla každé z navrhovatelek uložena správní peněžitá sankce, se za těchto podmínek zdá, že důvody, na jejichž základě Tribunál v bodech 79 až 96 prvního napadeného rozsudku, v bodech 63 až 82 druhého napadeného rozsudku a v bodech 65 až 86 třetího napadeného rozsudku odmítl argumenty navrhovatelek, podle kterých se nejednalo o nedbalost ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1024/2013, jsou v rámci jeho odůvodnění nadbytečné.
- 68 Výtky směřující proti nadbytečnému odůvodnění rozsudku Tribunálu přitom nemohou vést ke zrušení tohoto rozsudku, a musí být v důsledku toho zamítnuty jako irelevantní (rozsudek ze dne 3. září 2020, *achtung!* v. EUIPO, C-214/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:632, bod 39 a citovaná judikatura).
- 69 V důsledku toho je třeba zamítnout třetí důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i druhé důvody kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P jako irelevantní.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i ke třetím důvodům kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P

K první části

– Argumentace účastnic řízení

- 70 První částí těchto důvodů navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění tím, že neodpověděl na žalobní důvod vycházející z toho, že ECB porušila zásady proporcionality a rovného zacházení.
- 71 Konkrétně Tribunál v bodě 122 prvního napadeného rozsudku, jakož i v bodě 109 druhého a třetího napadeného rozsudku nesprávně rozhodl, že k tomu, aby mohl rozhodnout o žalobním důvodu vycházejícím z porušení zásady proporcionality, je nezbytné nejprve přezkoumat, zda jsou sporná rozhodnutí dostatečně odůvodněna, pokud jde o určení výše uložené sankce. Otázka nedostatečného odůvodnění výše sankce je totiž nezávislá na posouzení dodržení zásad proporcionality a rovného zacházení v samotném principu uložení této sankce. Navrhovatelky ostatně zdůrazňují, že v replice předložené Tribunálu výslovně zpochybnilly samotnou skutečnost, že jim může být uložena správní peněžitá sankce, a to bez ohledu na stanovenou částku, jelikož taková sankce není nezbytná k dosažení cílů sledovaných nařízením č. 575/2013 a porušuje zásadu rovného zacházení.
- 72 ECB má za to, že tato argumentace není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 73 Úvodem je třeba konstatovat, že v rozsahu, v němž navrhovatelky argumentací rozvinutou na podporu první části těchto důvodů kasačního opravného prostředku Tribunálu vytýkají, že neodpověděl na jejich argumenty vycházející z porušení zásady rovného zacházení, musí být tato argumentace odmítnuta jako zcela neopodstatněná, jelikož takový argument nebyl uplatněn v prvním stupni. Konkrétně na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, takový argument není vůbec uveden v jejich replice předložené Tribunálu.

- 74 Ve zbývající části musí být argumentace navrhovatelek ze stejných důvodů, které již byly uvedeny v bodech 40 až 44 tohoto usnesení, odmítnuta, jelikož Tribunál zrušil sporná rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění v rozsahu, v němž ukládaly každé z nich správní peněžitou sankci.
- 75 Tribunál totiž v bodě 156 prvního napadeného rozsudku, v bodě 139 druhého napadeného rozsudku a v bodě 141 třetího napadeného rozsudku právem rozhodl, že s ohledem na takové zrušení již není nutné zkoumat ostatní argumenty, včetně argumentu vycházejícího z porušení zásady právní jistoty, kterých se navrhovatelky dovolávaly za účelem zpochybnění výše této sankce, neboť tyto argumenty se tak staly neúčinnými.
- 76 V tomto ohledu je třeba zejména zdůraznit, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 135 a 136 prvního napadeného rozsudku, v bodech 118 a 119 druhého napadeného rozsudku, jakož i v bodech 122 a 123 třetího napadeného rozsudku rozhodl, že k tomu, aby mohl přezkoumat, zda jsou správní peněžitě sankce uložené spornými rozhodnutími v souladu se zásadou proporcionality, jakož i s kritérii uvedenými v čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1024/2013, který zejména vyžaduje, aby byla sankce přiměřená, je nezbytné, aby z odůvodnění těchto rozhodnutí právně dostačujícím způsobem vyplývalo, jakou metodiku ECB při určování výše těchto sankcí použila. Tribunál tedy právem v bodech 121 a 122 prvního napadeného rozsudku, v bodech 104 a 105 druhého napadeného rozsudku, jakož i v bodech 108 a 109 třetího napadeného rozsudku rozhodl, že k tomu, aby mohl přezkoumat výtky navrhovatelek v tomto bodě, musí nejprve přezkoumat, zda jsou tato rozhodnutí dostatečně odůvodněná.
- 77 V důsledku toho je třeba zamítnout první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i třetích důvodů kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P jako zjevně neopodstatněnou.

K druhé části

– Argumentace účastnic řízení

- 78 Druhou částí uvedených důvodů navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že porušil zásady proporcionality a rovného zacházení. Zrušením sporných rozhodnutí v rozsahu, v němž jim ukládala pokutu v určité výši, a tím, že ve zbývající části zamítl jejich návrhová žádání, včetně argumentů zpochybňujících samotnou podstatu této sankce, totiž Tribunál přinejmenším implicitně připustil, že uvedená sankce je v zásadě opodstatněná, jakož i v souladu se zásadami proporcionality a rovného zacházení. Tribunál tak zejména odmítl přezkoumat případy jiných bank, ve vztahu k nimž ECB použila výklad čl. 26 odst. 3 nařízení č. 575/2013, který byl v souladu s výkladem zastávanými navrhovatelkami.
- 79 ECB má za to, že tato argumentace není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 80 Je třeba konstatovat, že argumentace navrhovatelek zcela spočívá na předpokladu, že se Tribunál v napadených rozsudcích implicitně, ale nutně vyjádřil k souladu správních peněžitých sankcí, které jim byly uloženy ve sporných rozhodnutích, se zásadami proporcionality a rovného zacházení, když uznal, že tyto sankce byly „v zásadě“ opodstatněné.
- 81 Je přitom třeba připomenout, že porušení zásady rovného zacházení, jak bylo uvedeno v bodě 73 tohoto usnesení, nebylo navrhovatelkami před Tribunálem uplatněno a že Tribunál zrušil sporná rozhodnutí z důvodu nedostatečného odůvodnění v rozsahu, v němž ukládala každé z nich správní peněžitou sankci.

- 82 Z toho vyplývá, že se Tribunál v napadených rozsudcích nevyjádřil k porušení zásady rovného zacházení ani k porušení zásady proporcionality, jak ostatně výslovně vyplývá, pokud jde o poslední uvedenou zásadu, z bodu 156 prvního napadeného rozsudku, z bodu 139 druhého napadeného rozsudku a z bodu 141 třetího napadeného rozsudku.
- 83 V důsledku toho je třeba druhou část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-456/20 P, jakož i třetích důvodů kasačních opravných prostředků ve věcech C-457/20 P a C-458/20 P zamítnout jako zjevně neopodstatněnou. Tyto důvody kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.
- 84 Ze všech výše uvedených úvah tedy vyplývá, že projednávané kasační opravné prostředky musí být zamítnuty v plném rozsahu jako zčásti zjevně nepřípustné a zčásti zjevně neopodstatněné.

K nákladům řízení

- 85 Podle čl. 137 jednacího řádu Soudního dvora, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se o nákladech řízení rozhoduje v usnesení, jímž se končí řízení.
- 86 Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že ECB požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedeným náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají jako zčásti zjevně nepřípustné a zčásti zjevně neopodstatněné.**
- 2) Crédit agricole SA, Crédit agricole Corporate and Investment Bank a CA Consumer Finance se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.